

Arrest

nr. 57 895 van 15 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IIde KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 maart 2009 houdende de verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 maart 2009 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State van 16 juli 2010 met nr. 206.750 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 augustus 2009 met nr. 41 151 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 7 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FALLON-KUND, die *loco* advocaat G. DE KERCHOVE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Chinese nationaliteit te zijn. Op 17 oktober 2007 dient verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een studentenvisum voor België. Op 13 november 2007 komt verzoekster aan in België in het bezit van een visum lang verblijf als student. Verzoekster ontvangt een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig tot 31 oktober 2008, beperkt tot de duur van de studies. In het academiejaar 2007-2008 volgt verzoekster een voorbereidend jaar Nederlands aan de Katholieke Universiteit Brussel. Zij behaalde een niveau 2. In het academiejaar 2008-2009 schrijft

verzoekster zich in aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen. Op 12 november 2008 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 17 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 12/11/2008 bij de burgemeester van Ronse door Z. H., geboren te L. op 05.03.1983, onderdaan van chian/Volksrep./, verblijvende (...) 9600 Ronse, in toepassing van art. 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aangepast door de wetten van 15 juli 1997 en van 15 september 2006, teneinde de toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikels 58 en 59 van voormelde wet, is ontvankelijk doch ongegrond.

Motivering :

Betrokkene toont niet aan dat de opleiding die ze wenst te volgen aan de faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen in het verlengde ligt van haar eerder gevolgde opleidingen. Nadat zij in 2006 een diploma Boekhouden aan het (...) behaalde, vroeg betrokkene een studentenvisum aan op basis van een toelatingsattest aan de Universiteit Antwerpen, richting toegepaste economische wetenschappen. Daartoe diende ze eerst het voorbereidend jaar Nederlands te volgen gedurende het academiejaar 2007-2008. Zij behaalde slechts niveau 2 wat onvoldoende was om zich voor de opleiding toegepaste economische wetenschappen aan de Universiteit Antwerpen te kunnen inschrijven. Betrokkene verantwoordt haar keuze voor de FVG enkel omdat zij slaagde voor het toegangsexamen en daardoor in de mogelijkheid is eerst een jaar in het Engels te studeren en daarna in het Nederlands waardoor zij meer tijd heeft om haar talenkennis te verbeteren. Dit argument kan niet weerhouden worden om haar te machtigen tot verblijf aan de FVG te studeren omdat buitenlandse studenten slechts één jaar talen mogen volgend ter voorbereiding van hogere studies en de inhoud van de gevolgde cursussen voor haar blijkbaar niet van belang is en evenmin in de lijn ligt van haar behaald diploma Boekhouden of haar studeerplan. Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging van verblijf verworpen.

Op 26 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(...) Artikel 62, §2, 1 ° betrokkene verlengt haar verblijf na afloop van haar studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument. Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2008-2009 een inschrijving voorlegt aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen, hetgeen een instelling voor privaat onderwijs is, dewelke bijgevolg niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikelen 58 en 59 van bovenvermelde wet omdat deze onderwijsinstelling niet erkend, gesubsidieerd of georganiseerd wordt door de overheid: Overwegende dat betrokkene bijgevolg gemachtigd dient te worden in toepassing van art. 9bis van voormelde wet teneinde de toestemming te krijgen om aan de FVG te studeren; dat deze machtiging geweigerd werd bij beslissing van 17/03/2009 om de motieven die tesamen met onderhavig bevel betekend worden; Overwegende dat dit inschrijvingsattest bijgevolg niet in aanmerking komt voor een verdere verlenging van haar verblijf als student; Overwegende dat haar bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister verstreken is sinds 31/10/2008; Artikel 62, §2, 2 ° betrokkene brengt geen bewijs meer aan dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2008-2009 geen bewijs meer voorlegt dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt;(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt op dat de vordering niet ontvankelijk is daar verzoekster het vereiste belang ontbeert, daar een eventuele vernietiging van het bevel niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van verzoekster.

Gelet op de nauwe verbondenheid tussen enerzijds de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard en anderzijds het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis)-verbondenheid die onder meer blijkt uit het feit dat het bevel onder meer werd gegeven daar de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis geweigerd werd- dient, *in casu*, te worden gesteld dat niet zonder meer kan worden gesteld dat verzoekster geen belang heeft bij het aanvechten van het bevel om het grondgebied te verlaten, nu zij ook de beslissing houdende de verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf doordat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard, heeft aangevochten.

De exceptie inzake het gebrek aan belang bij de vordering tot nietigverklaring dient bijgevolg te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 58, 59, 60 en 61, § 2, 1° en 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de omzendbrief van 15 september 1998 betreffende het verblijf van vreemdelingen die in België wensen te komen studeren, van het beginsel van behoorlijk bestuur en het zorgvuldigheidsbeginsel gesteund op het feit dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft in de motivatie van haar beslissingen.

3.1.1. In een eerste onderdeel voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing *in casu* onjuist is en gegrond is op een kennelijke appreciatiefout. Zij meent dat de verwerende partij ten onrechte beweert dat de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen, waar zij sinds september 2008 studeert, niet beantwoordt aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de vreemdelingenwet en dat zij geen bewijs van voldoende bestaansmiddelen voorlegd zou hebben.

In een eerste subonderdeel stelt zij dat de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen (hierna: FVG) geen door de overheid georganiseerde of gesubsidieerde onderwijsinstelling is, doch dat zij is erkend door de overheid. Na het citeren van de artikelen 58 en 59 van de vreemdelingenwet stelt verzoekster dat de onderwijsinstelling ofwel erkend ofwel georganiseerd ofwel gesubsidieerd moet zijn door de overheid om in het toepassingsgebied van artikel 58 van de vreemdelingenwet te vallen. Verzoekster wijst erop dat de FVG een bij koninklijk besluit erkende instelling van het derde niveau is zoals blijkt uit het attest van de rector. Zij vervolgt dat er op 23 februari 2003 een raamovereenkomst werd afgesloten tussen de FVG en de Vrije Universiteit van Brussel waarbij verschillende samenwerkingsovereenkomsten tot stand werden gebracht, dat zo studenten van de FVG sindsdien de mogelijkheid hebben om aan de VUB een aantal keuzevakken te volgen en hebben de studenten Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen van de VUB dezelfde optie aan de FVG. Zij wijst er verder ook op dat de Vlaamse regering op 20 april 2007 de FVG erkend heeft als geregistreerde instelling voor het hoger onderwijs waardoor ze rechtsgeldig bachelor- en masterdiploma's kan uitreiken. Verzoekster meent dat uit deze elementen duidelijk blijkt dat de FVG wel degelijk een door de overheid erkende onderwijsinstelling is. Verder stelt ze, heeft de heer C. VONCK, rector van de FVG, in een attest van 8 september 2008 en 10 november 2008 bevestigd, conform artikel 59 en bovengenoemde omzendbrief, dat zij ingeschreven is als regelmatige studente in 1BA voor het academiejaar 2008-2009, met volledig dagonderwijs. Verzoekster benadrukt dat aan alle vereisten van artikel 59 van de vreemdelingenwet is voldaan en dat zij sinds september 2008 effectief aan de FVG studeert, dat uit voorgaande dan ook blijkt dat haar Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister (hierna: BIVR) in toepassing van artikel 58 verlengd had moeten worden. Zij vervolgt dat haar aanvraag tot verlenging van haar BIVR in september 2008, met andere woorden een maand voor het verstrijken van haar verblijfstitel conform artikel 101 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: KB van 8 oktober 1981) werd ingediend. Ook stelt zij dat het feit dat zij op het moment van de bestreden beslissing niet meer in het bezit was van een regelmatig verblijfsdocument enkel te wijten is aan de traagheid waarmee haar verzoek behandeld werd door de verwerende partij.

In een tweede subonderdeel stelt verzoekster dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, zij wel degelijk heeft aangetoond dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt voor het

academiejaar 2008-2009. Zij wijst erop dat artikel 60 van de vreemdelingenwet voorziet dat het bewijs hiervan gebracht kan worden, onder meer door het overleggen van een attest waaruit blijkt dat de vreemdeling geniet van een beurs of een lening of door het voorleggen van een verbintenis tot tenlasteneming. Zij vervolgt dat de voornoemde omzendbrief stelt dat deze opsomming niet limitatief is en dat de buitenlandse student dit bewijs ook met andere middelen kan leveren zoals het overmaken van het bewijs van het bezit van persoonlijke middelen. Zij geeft aan dat ze onder andere een attest van de rector van de FVG heeft neergelegd van 10 november 2008, dat luidt als volgt: *“Ondergetekende VONCK Christiaan, in zijn hoedanigheid van rector, bevestigt hiermee dat (...) het bedrag van €6.372,00 voor de verlenging van het BIVR gestort heeft op de daarvoor bestemde KBC (Wilrijk) rekening van de FGV”*. Verzoekster meent dat zij aldus het nodige bedrag geconsigneerd heeft op een bankrekening van de FVG die haar elke maand het nodige terugstort op haar eigen bankrekening om haar alledaagse kosten te dekken.

3.1.2. In een tweede onderdeel lijkt verzoekster haar kritiek op de eerste bestreden beslissing te uiten. Zij stelt dat uit het voorgaande blijkt dat zij voldoet aan de voorwaarden om een verblijfstitel op grond van artikel 58 van de vreemdelingenwet te krijgen. Zij wijst erop dat artikel 58 van de vreemdelingenwet aan de vreemdeling die in België wenst te studeren en die hiervoor de verschillende wettelijke voorwaarden vervult een ‘automatisch’ recht toekent om meer dan drie maanden in het rijk te verblijven, zonder dat de administratie verder over enige beoordelingsmacht beschikt. Zij meent dat zij alle door de wet geviseerde documenten heeft voorgelegd aan de verwerende partij waardoor laatstgenoemde de plicht had haar BIVR te verlengen. Zij meent dat haar verzoek dan ook niet in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet behandeld kon worden waardoor de eerste bestreden beslissing de in het enig middel aangevoerde bepalingen schendt.

3.2. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing de beslissing van 17 maart 2009 is tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, teneinde toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de vreemdelingenwet. Zij stelt dat de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard omdat verzoekster niet heeft aangetoond dat de opleiding die zij wenst te volgen aan de FVG in het verlengde ligt van haar eerder gevolgde opleiding van boekhouden of haar studieplan, dat zij haar studiekeuze motiveerde bij de FVG door te stellen dat zij slaagde voor het toegangsexamen en de mogelijkheid heeft om aldaar een jaar Engels te studeren, en vervolgens een jaar Nederlands, dat buitenlandse studenten nochtans maar één jaar talen mogen volgen ter voorbereiding van hogere studies en dat bovendien de inhoud van de gevolgde cursussen voor verzoekster niet van belang bleek. De verwerende partij stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift de motivering van de beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf van 17 maart 2009 niet betwist, dat zij geen argumenten aanbrengt tegen de vaststelling dat haar opleiding die zij wenst te volgen, niet in de lijn ligt van de basisopleiding boekhouden die zij in China gevolgd heeft, dat zij bovendien niet duidelijk maakt waarom zij gemotiveerd is om de cursus te volgen en dat zij ook geen argument inbrengt tegen de stelling in de bestreden beslissing dat buitenlandse studenten maar één jaar talen mogen volgen. Hieruit concludeert de verwerende partij dat de motivering van de eerste bestreden beslissing niet wordt betwist in verzoeksters verzoekschrift en derhalve vaststaat.

Aangaande de tweede bestreden beslissing stelt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen in hoofdde dat het beroep van verzoekster onontvankelijk is daar het aangetast is door een gebrek aan belang daar een eventuele nietigverklaring van het bevel niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van verzoekster. Verder stelt de verwerende partij, in ondergeschikte orde, dat het BIVR verstreken is sedert 31 oktober 2008 waardoor zij illegaal op het Belgisch grondgebied verblijft en dat deze reden reeds voldoende is om aan verzoekster een bevel te betekenen. Zij stelt opnieuw vast dat verzoekster dit element niet betwist in haar verzoekschrift zodat het bevel derhalve terecht is ten aanzien van verzoekster. De verwerende partij citeert artikel 61, § 2, 1° en 2° van de vreemdelingenwet en stelt dat verzoekster inderdaad niet meer in het bezit is van een verblijfsmachtiging, dat haar BIVR is verstreken sinds 31 oktober 2008 en dat haar aanvraag om machtiging tot verblijf dateert van 12 november 2008, wat wil zeggen enkele weken na het verstrijken van het BIVR. De verwerende partij is dan ook van mening dat verzoekster haar aanvraag tot het verlengen laatsttijdig heeft ingediend en dat verzoeksters bewering dat haar aanvraag dateert van september 2008 feitelijke grondslag mist. De verwerende partij meent dat in de tweede bestreden beslissing terecht gesteld wordt dat verzoekster gemachtigd moet worden tot een verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, teneinde toestemming te krijgen om aan de FVG te studeren. Zij wijst erop dat de aanvraag werd afgewezen. De verwerende partij meent dan ook dat de discussie of de FVG al dan niet een erkende onderwijsinstelling is, niet ter

zake doet en niet doorslaggevend is in de motivering van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Zij vervolgt dat doorslaggevend is het feit dat verzoekster geen verblijfsdocumenten kan voorleggen. De verwerende partij wijst erop dat het attest dat werd afgeleverd door de FVG bijgevolg niet in aanmerking werd genomen om haar verblijf te verlengen. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij ook nog dat verzoekster bovendien geen bewijs van voldoende bestaansmiddelen heeft voorgelegd. De verwerende partij stelt dat verzoekster beweert dat zij een bedrag in consignatie heeft gegeven bij de FVG, doch dat het feit is dat bij de aanvraag om machtiging tot verblijf geen bewijs van bestaansmiddelen werden voorgelegd. Na het citeren van artikel 60 van de vreemdelingenwet stelt de verwerende partij dat verzoekster geen attest zoals bedoeld in artikel 60, 1° van de vreemdelingenwet, noch een verbintenis zoals bedoeld in artikel 60, 2° van de vreemdelingenwet heeft voorgelegd bij de aanvraag tot machtiging tot verblijf. De verwerende partij meent dan ook dat het bewijs over voldoende bestaansmiddelen niet werd geleverd. Zij meent dan ook dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, in feite als in rechte.

3.3. In haar repliekmemoirie stelt verzoekster dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert duidelijk uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster wel degelijk tijdig, dit is conform artikel 101 van het KB van 8 oktober 1981 één maand voor het verstrijken van haar verblijfstitel, een aanvraag tot vernieuwing van haar BIVR heeft ingediend. Dat het dossier inderdaad een 'synthesedocument telefoongesprek', aangemaakt door de heer W. VH. op 20 oktober 2008 met de gemeente Antwerpen als gesprekspartner bevat waarvan de inhoud als volgt, samengevat wordt: *'Vraag naar situatie betrokkene: ik deelde mee dat betrokkene een nieuwe bijlage 32 moet voorleggen met een aanvraag tot statuutwijziging artikel 9.2 omdat ze een inschrijving voorlegt aan het FVG, met motivatiebrief (...).'* Verzoekster stelt dat haar aanvraag duidelijk gegrond was op artikel 58 van de vreemdelingenwet wat ook blijkt uit het opschrift 'aanvraag verlenging BIVR' op het document dat de gemeente op 12 november 2008 doorstuurde naar de diensten van de verwerende partij. Verzoekster meent dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout heeft begaan en de in het verzoekschrift aangevoerde middelen schendt door het verzoek niet in het licht van artikel 58 maar in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet te behandelen. Verzoekster stelt dat zij pas op 8 april 2009 werd ingelicht van het feit dat haar verblijf op grond van artikel 58 niet verlengd kon worden, omdat zagezegd niet voldaan was aan diens voorwaarden en dat ook op grond van artikel 9bis haar aanvraag verworpen werd. Dat zij op dat moment niet meer in het bezit was van een regelmatig verblijfsdocument is enkel te wijten aan de traagheid waarmee haar verzoek behandeld werd door de verwerende partij. Verzoekster meent dat het *in casu* onbetwistbaar is dat zij aan alle voorwaarden van artikel 58 van de vreemdelingenwet voldoet en dat zij dientengevolge een 'automatisch' recht heeft om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, zonder dat de administratie verder over enige beoordelingsmacht beschikt. Zij wijst erop dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen niet ontkent dat de FVG een door de overheid erkende onderwijsinstelling is maar zich beperkt tot het stellen dat dit element niet ter zake is, dat het evident is dat dit wel doorslaggevend is, dat het immers precies omdat de verwerende partij van mening is dat de FVG niet aan de voorwaarden van artikel 58 van de vreemdelingenwet voldoet, is dat de aanvraag verkeerdelijk, in het licht van artikel 9bis behandeld werd, terwijl het verblijf van verzoekster tijdig en automatisch verlengd had moeten worden. Verder stelt verzoekster nog in haar repliekmemoirie dat het argument van de verwerende partij dat zij niet aangetoond zou hebben over voldoende bestaansmiddelen te beschikken formeel wordt tegengesproken door het administratief dossier, dat een kopie bevat van het attest van inschrijving als regelmatig student waarin de rector van de FVG bevestigt dat *"Ondergetekende VONCK Christiaan, in zijn hoedanigheid van rector, bevestigt hiermee dat (...) het bedrag van €6.372,00 voor de verlenging van het BIVR gestort heeft op de daarvoor bestemde KBC (Wilrijk) rekening van de FGV"*. Voor het overige herhaalt en volhardt zij in het middel en de argumenten aangebracht in het inleidend verzoekschrift.

3.4. De Raad van State komt in het arrest nr. 206.750 van 16 juli 2010 tot het volgende besluit:

"Overwegende dat de Vlaamse regering de Faculteit voor vergelijkende godsdienstwetenschappen in Antwerpen registreerde op 20 april 2007; dat het aldus een geregistreerde instelling betreft die viel onder de toepassing van de oude procedure; dat als gevolg van deze beslissing de FVG opleidingen aan de NVAO ter toetsing kon voorleggen; dat aan de registratie zelf geen andere rechten waren verbonden en het dus niet ging om een erkenning; dat de instelling gedurende een termijn van twee jaar geen enkele door de NVAO geaccrediteerde of door NVAO als nieuw erkende opleiding heeft kunnen aanbieden zodat de registratie verviel; dat de FVG trouwens op 20 april 2009 werd geschrapt uit het Hogeronderwijsregister;"

Het rechtspunt, of de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen al dan niet een erkende onderwijsinstelling is, is door de Raad van State voor verzoekster in ongunstige zin beslecht. Hieruit volgt dat de tweede bestreden beslissing dienaangaande op een wettig motief steunt.

De tweede bestreden beslissing steunt, naast het motief dat de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen geen erkende onderwijsinstelling is, op een tweede motief dat stelt dat verzoekster geen bewijs meer voorlegt dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Aangezien het eerste motief determinerend is in de zin dat het alleen de bestreden beslissing kan dragen, is het tweede motief dat verzoekster geen bewijs meer voorlegt dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt een overtollig motief. Verzoekster maakt derhalve met haar grief niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op kennelijk onredelijke wijze. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Een eventuele onregelmatigheid in een overtollig motief kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

In een tweede onderdeel richt verzoekster haar kritiek op de eerste bestreden beslissing. Zij stelt dat zij voldoet aan de voorwaarden om een verblijfstitel op grond van artikel 58 van de vreemdelingenwet te krijgen. Zij wijst erop dat artikel 58 van de vreemdelingenwet aan de vreemdeling die in België wenst te studeren en die hiervoor de verschillende wettelijke voorwaarden vervult een 'automatisch' recht toekent om meer dan drie maanden in het rijk te verblijven, zonder dat de administratie verder over enige beoordelingsmacht beschikt. Zij meent dat zij alle door de wet geviseerde documenten heeft voorgelegd aan de verwerende partij waardoor laatstgenoemde de plicht had haar BIVR te verlengen. Zij meent dat haar verzoek dan ook niet in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet behandeld kon worden waardoor de eerste bestreden beslissing de in het enig middel aangevoerde bepalingen schendt.

Artikel 58 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan eenentwintig jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid."

Artikel 59 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studiën, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatige leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken.”

Verzoekster heeft geen belang bij haar betoog dat artikel 58 van de vreemdelingenwet aan de vreemdeling die in België wenst te studeren en die hiervoor de verschillende wettelijke voorwaarden vervult een ‘automatisch’ recht toekent om meer dan drie maanden in het rijk te verblijven, zonder dat de administratie verder over enige beoordelingsmacht beschikt en dat haar verzoek dan ook niet in het raam van artikel 9bis van de vreemdelingenwet behandeld kon worden. Verzoekster voldoet immers niet aan de voorwaarden om een verblijfstitel op grond van artikel 58 van de vreemdelingenwet te krijgen, nu vaststaat dat de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen geen erkende onderwijsinstelling is (RvS 16 juli 2010, nr. 206.750).

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPES,	kamervoorzitter
dhr. M. MILOJKOWIC,	rechter in vreemdelingenzaken
dhr. G. DE BOECK,	rechter in vreemdelingenzaken
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPES